

stukken" van Wouwerman, welke hij elk op *f* 150 schatte, maar hij was zeer duur. Van hem gingen de heeren nogmaals naar het Oude-Mannenhuys, om de regentenkamer te zien. Zij vonden die niet groot en niets bijzonders er in, dan twee schilderijen. Het eene was van van der Werff, en hing boven den haard; dit stelde de Barmhartigheid voor, waarvoor twee oude mannen knielen. Er zou *f* 1600 voor geboden zijn; zij vonden het goed en wel gemaakt, maar voor dezen prijs niet extraordinair (1). Het andere stuk was grooter, en vonden zij beter. Dit stelt eene vergadering der regenten voor, die aan eene tafel zitten, en de burgemeester, die er bij is, moest bijzonder goed gelijken. In 1653 werd het — zoo als er op staat — gemaakt door een schilder, die als »emeritus" in 't Oude-Mannenhuys leefde. Zijn naam stond er niet op, en dien konden zij ook niet te weten komen (2).

Des namiddags werd door hen bij Gerard Jonckheer (3), een zilversmid, bezichtigd een achthoekige tafel van zwarte toetssteen, $4\frac{1}{2}$ voet in doorsnede, die zeer fraai was ingelegd door Dirk van Rijswijk, te Amsterdam, met een bloemkrans en allerlei insecten van paarlemoer.

(1) Deze schilderij, door Adr. van der Werff in 1702 geschilderd, werd in 1879 overgebracht naar het Museum Boymans; zie no. 37 van den catalogus van dat Museum. Zij is geen fraai staal van 's meesters kunst, maar het eenige dat het Rotterdamsch Museum van dezen Rotterdamschen phenix bezit.

(1) Von Uffenbach heeft hier het oog op het schilderstuk van Jan Daemen Cool, dd. 1653, dat uit het Oude Mannenhuys werd overgebracht naar het Museum Boymans, zie no. 57 van den catalogus van dat Museum.

(2) Gerard Jonckheer woonde in de jaren 1703 tot 1706 op de Hoogstraat, in 1707 in de Hoofdsteege, daarna in 1710 en 1711 in den Houttuin en eindelijk in 1704 en 1705 op het Steiger. Hij was gehuwd met Elisabeth Schot.